

Sygnatura akt II 1 C 28/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2024 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – W. w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Anna Braczkowska

Protokolant: asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2024 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. S. (1)**

przeciwko **A. S.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci punktu 3. (trzeciego) wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział XII Cywilny Rodzinny w dniu 25 lutego 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt XII C 1526/17, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 kwietnia 2023 roku, w części, w zakresie:

- a) raty alimentacyjnej za miesiąc marzec 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 7 marca 2019 roku;
- b) raty alimentacyjnej za miesiąc kwiecień 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 kwietnia 2019 roku;
- c) raty alimentacyjnej za miesiąc maj 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 13 maja 2019 roku;
- d) raty alimentacyjnej za miesiąc czerwiec 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 7 czerwca 2019 roku;
- e) raty alimentacyjnej za miesiąc lipiec 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 8 lipca 2019 roku;
- f) raty alimentacyjnej za miesiąc sierpień 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 sierpnia 2019 roku;
- g) raty alimentacyjnej za miesiąc wrzesień 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 września 2019 roku;
- h) raty alimentacyjnej za miesiąc październik 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 października 2019 roku;
- i) raty alimentacyjnej za miesiąc listopad 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 13 listopada 2019 roku;

- j) raty alimentacyjnej za miesiąc grudzień 2019 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 grudnia 2019 roku;
- k) raty alimentacyjnej za miesiąc styczeń 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 stycznia 2020 roku;
- l) raty alimentacyjnej za miesiąc luty 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 11 lutego 2020 roku;
- ł) raty alimentacyjnej za miesiąc marzec 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 marca 2020 roku;
- m) raty alimentacyjnej za miesiąc kwiecień 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 kwietnia 2020 roku;
- n) raty alimentacyjnej za miesiąc maj 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 4 maja 2020 roku;
- o) raty alimentacyjnej za miesiąc czerwiec 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 czerwca 2020 roku;
- p) raty alimentacyjnej za miesiąc lipiec 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 lipca 2020 roku;
- q) raty alimentacyjnej za miesiąc sierpień 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 12 sierpnia 2020 roku;
- r) raty alimentacyjnej za miesiąc wrzesień 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 września 2020 roku;
- s) raty alimentacyjnej za miesiąc październik 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 12 października 2020 roku;
- t) raty alimentacyjnej za miesiąc listopad 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 6 listopada 2020 roku;
- u) raty alimentacyjnej za miesiąc grudzień 2020 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 grudnia 2020 roku;
- w) raty alimentacyjnej za miesiąc styczeń 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 12 stycznia 2021 roku;
- v) raty alimentacyjnej za miesiąc luty 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 11 lutego 2021 roku;
- z) raty alimentacyjnej za miesiąc marzec 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 marca 2021 roku;
- ż) raty alimentacyjnej za miesiąc kwiecień 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 kwietnia 2021 roku;
- ź) raty alimentacyjnej za miesiąc maj 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 maja 2021 roku;

aa) raty alimentacyjnej za miesiąc czerwiec 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 czerwca 2021 roku;

bb) raty alimentacyjnej za miesiąc lipiec 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 lipca 2021 roku;

cc) raty alimentacyjnej za miesiąc sierpień 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 sierpnia 2021 roku;

dd) raty alimentacyjnej za miesiąc wrzesień 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 września 2021 roku;

ee) raty alimentacyjnej za miesiąc październik 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 12 października 2021 roku;

ff) raty alimentacyjnej za miesiąc listopad 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 listopada 2021 roku;

gg) raty alimentacyjnej za miesiąc grudzień 2021 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 grudnia 2021 roku;

hh) raty alimentacyjnej za miesiąc styczeń 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 stycznia 2022 roku;

ii) raty alimentacyjnej za miesiąc luty 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 9 lutego 2022 roku;

jj) raty alimentacyjnej za miesiąc marzec 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 marca 2022 roku;

kk) raty alimentacyjnej za miesiąc kwiecień 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 11 kwietnia 2022 roku;

ll) raty alimentacyjnej za miesiąc maj 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 maja 2022 roku;

ł) raty alimentacyjnej za miesiąc czerwiec 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 14 czerwca 2022 roku;

mm) raty alimentacyjnej za miesiąc lipiec 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 7 lipca 2022 roku;

nn) raty alimentacyjnej za miesiąc sierpień 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 5 sierpnia 2022 roku;

oo) raty alimentacyjnej za miesiąc wrzesień 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 7 września 2022 roku;

pp) raty alimentacyjnej za miesiąc październik 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 6 października 2022 roku;

qq) raty alimentacyjnej za miesiąc listopad 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 2 listopada 2022 roku;

rr) raty alimentacyjnej za miesiąc grudzień 2022 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 5 grudnia 2022 roku;

ss) raty alimentacyjnej za miesiąc styczeń 2023 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 10 stycznia 2023 roku;

tt) raty alimentacyjnej za miesiąc luty 2023 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 8 lutego 2023 roku;

uu) raty alimentacyjnej za miesiąc marzec 2023 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 7 marca 2023 roku;

ww) raty alimentacyjnej za miesiąc kwiecień 2023 roku zapłaconej w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) w dniu 12 kwietnia 2023 roku;

- jednak jedynie ponad kwotę już wyegzekwowaną od powoda K. S. (1) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. (1) w sprawie Kmp 26/23 w wysokości 2.029,52 zł (dwa tysiące dwadzieścia dziewięć złotych i 52/100) zaksięgowanych na poczet alimentów zaległych;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nie obciąża pozwanej A. S. obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda K. S. (1) kosztów postępowania - w zakresie uwzględnionej części powództwa.

Sygn. akt II 1 C 28/23

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 czerwca 2023 roku (data prezentaty Sądu), skierowanym przeciwko małoletniej A. S., powód K. S. (1) wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 25 lutego 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt XII C 1526/17, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 13 kwietnia 2023 roku – w części - co do alimentów za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku do miesiąca sierpnia 2023 roku. Powód wniósł również o: zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko niemu przez Komornika Sądowego B. G. (1) w sprawie Kmp 26/23, o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych i o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości. Jako podstawę faktyczną żądania pozwu powód powołał się na fakt wygaśnięcia jego zobowiązania alimentacyjnego względem pozwanej przed wszczęciem egzekucji - wobec spełnienia ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Wskazał, że alimenty za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku z dnia 25 lutego 2019 roku do miesiąca kwietnia 2023 roku płacił on regularnie w kwotach po 3.600 zł do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej, z której to kwoty kwota 1.200 zł stanowiła realizację obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej A. S.. Co do kwot należnych pozwanej za dalszy okres czasu: od maja 2023 roku do sierpnia 2023 roku powód wskazał, że kwoty te zapłacił przed terminem ich wymagalności kwocie łącznej 17.775 zł do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej. Były to: 1/3 kwoty 6.250 zł zapłaconej w dniu 11 maja 2020 roku, którą zaliczył on na poczet alimentów za okres czerwiec i lipiec 2020 roku, 1/3 kwoty 425 zł zapłaconej w dniu 21 maja 2020 roku, którą zaliczył on również na poczet alimentów za okres czerwiec i lipiec 2020 roku, kwota 3.794 zł zapłacona w dniu 9 lipca 2020 roku, kwota 6.400 zł zapłacona w dniu 19 marca 2022 roku i kwota 886 zł zapłacona w dniu 29 marca 2022 roku. Tym sam powód podniósł, że kwota 5.918 zł (stanowiąca 1/3 kwoty 17.775 zł) stanowiła realizację jego obowiązku alimentacyjnego przed terminem (pozew wraz z załącznikami k. 3-9).

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2023 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zabezpieczył powództwo w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. w sprawie Kmp 26/23 w zakresie należności alimentacyjnych oraz należności

odsetkowych za okres od miesiąca sierpnia 2023 roku włącznie, oddalając wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie (postanowienie k. 15).

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2023 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości. Zażalenie powoda na to postanowienie Sądu złożone w dniu 17 sierpnia 2023 roku zostało oddalone postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział VIII Cywilny z dnia 7 września 2023 roku wydanym w sprawie II 1 Cz 89/23 (postanowienie k. 27, uzasadnienie k. 31-33, zażalenie k. 97-98, postanowienie k. 105, uzasadnienie k. 120-120v).

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 listopada 2023 roku (prezentata Sądu) strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda w całości kosztami procesu. W odpowiedzi na pozew podniesiono, że pozwana nie kwestionuje kwot ani dat przekazania ich przez powoda do rąk M. S.. Kwoty te jednak nie dotyczyły należności alimentacyjnych na rzecz małoletniej A. S., a były realizacją spłat finansowych powoda na rzecz M. S. z tytułu podziału ich majątku oraz zadośćuczynienia na rzecz byłej żony tytułem rozpadu ich małżeństwa (odpowiedź na pozew k. 134-137).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostawały przy dotychczas zajętych stanowiskach, choć przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej dodatkowo wskazała, że kwestionuje treść i tytuły przelewów, których potwierdzenia powód załączył do pozwu (protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powód K. S. (1) i M. S. pozostawali w związku małżeńskim, który został ostatecznie rozwiązany przez Sąd Okręgowy w Łodzi na mocy wyroku z dnia 25 lutego 2019 roku wydanego w sprawie XII C 1526/17. W związku tym narodziła się w dniu 17 sierpnia 2011 roku pozwana A. S.. Pozwana jest osobą małoletnią, mieszka z matką – M. S.. Ze związku (...) narodziło się jeszcze dwoje innych dzieci, które są pełnoletnie (okoliczności bezsporne).

W toku trwania postępowania o rozwód pomiędzy K. i M. S. powód łożył do rąk M. S. kwoty po 3.600 zł na utrzymanie trójki dzieci (córek), po 1.200 zł na jedno dziecko. W czasie trwania postępowania o rozwód zawarli takie porozumienie. Po rozwodzie K. i M. S. jeszcze przez jakich czas zamieszkiwali razem prowadząc odrębne gospodarstwa domowe (kopia protokołu k. 153-155, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 148-148v).

W dniu 25 lutego 2019 roku, w sprawie XII C 1526/17 Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział XII Cywilny Rodzinny, w punkcie drugim wyroku powierzył M. i K. S. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką A. S. obojgu rodzicom ustalając, że miejscem zamieszkania dziecka będzie miejsce zamieszkania matki. Sąd obciążył oboje rodziców kosztami utrzymania dziecka i w ramach tego obowiązku zasądził od K. S. (1) tytułem alimentów na rzecz A. S. kwoty po 1.200 zł miesięcznie, płatną do dnia 10-tego każdego miesiąca kalendarzowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, płatnej do rąk matki dziecka – M. S.. Jednocześnie w punkcie 6. (szóstym) i 7. (siódmym) wyroku Sąd ten dokonał częściowego podziału majątku wspólnego stron (w zakresie 6-ciu nieruchomości) – bez spłat i dopłat. Wyrok ten stał się prawomocny od dnia 19 marca 2019 roku. W dniu 13 kwietnia 2023 roku została mu nadana klauzula wykonalności (tytuł wykonawczy w aktach egzekucyjnych Kmp 26/23 - k. 4).

Powód regularnie przelewał przelewem bankowym na rzecz M. S. tytułem (...) kwoty w wysokości 3.600 zł, z której to kwoty kwota 1.200 zł stanowiła świadczenie alimentacyjne na rzecz małoletniej pozwanej A. S.. Kwoty alimentów należnych jej za rok 2019 roku przelewał w dniach: ratę alimentacyjną za miesiąc marzec 2019 roku - w dniu 7 marca 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc kwiecień 2019 roku - w dniu 9 kwietnia 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc maj 2019 roku - w dniu 13 maja 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc czerwiec 2019 roku - w dniu 7 czerwca 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc lipiec 2019 roku - w dniu 8 lipca 2019 roku, ratę alimentacyjną za

miesiąc sierpień 2019 roku - w dniu 9 sierpnia 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc wrzesień 2019 roku - w dniu 9 września 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc październik 2019 roku - w dniu 10 października 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc listopad 2019 roku - w dniu 13 listopada 2019 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc grudzień 2019 roku - w dniu 10 grudnia 2019 roku (historia rachunku k. 6-8, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148).

Kwoty alimentów należnych pozwanej A. S. za rok 2020 roku powód przelewał w dniach: ratę alimentacyjną za miesiąc styczeń 2020 roku - w dniu 10 stycznia 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc luty 2020 roku - w dniu 11 lutego 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc marzec 2020 roku - w dniu 10 marca 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc kwiecień 2020 roku - w dniu 9 kwietnia 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc maj 2020 roku - w dniu 4 maja 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc czerwiec 2020 roku - w dniu 9 czerwca 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc lipiec 2020 roku - w dniu 9 lipca 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc sierpień 2020 roku - w dniu 12 sierpnia 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc wrzesień 2020 roku - w dniu 9 września 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc październik 2020 roku - w dniu 12 października 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc listopad 2020 roku - w dniu 6 listopada 2020 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc grudzień 2020 roku - w dniu 9 grudnia 2020 roku. Każdorazowo kwoty te wynosiły po 3.600 zł z czego kwota 1.200 zł stanowiła kwotę alimentów należnych na rzecz A. S. (historia rachunku k. 8-8v, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148).

Kwoty alimentów należnych pozwanej A. S. za rok 2021 roku powód przelewał w dniach: ratę alimentacyjną za miesiąc styczeń 2021 roku - w dniu 12 stycznia 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc luty 2021 roku - w dniu 11 lutego 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc marzec 2021 roku - w dniu 10 marca 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc kwiecień 2021 roku - w dniu 9 kwietnia 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc maj 2021 roku - w dniu 10 maja 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc czerwiec 2021 roku - w dniu 10 czerwca 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc lipiec 2021 roku - w dniu 9 lipca 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc sierpień 2021 roku - w dniu 10 sierpnia 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc wrzesień 2021 roku - w dniu 10 września 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc październik 2021 roku - w dniu 12 października 2021 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc listopad 2021 roku - w dniu 9 listopada 2021 roku, ratę alimentacyjnej za miesiąc grudzień 2021 roku - w dniu 10 grudnia 2021 roku. Każdorazowo kwoty te wynosiły po 3.600 zł z czego kwota 1.200 zł stanowiła kwotę alimentów należnych na rzecz A. S. (historia rachunku k. 8v-9, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148).

Kwoty alimentów należnych pozwanej A. S. za rok 2022 roku powód przelewał w dniach: ratę alimentacyjną za miesiąc styczeń 2022 roku - w dniu 10 stycznia 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc luty 2022 roku - w dniu 9 lutego 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc marzec 2022 roku - w dniu 10 marca 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc kwiecień 2022 roku - w dniu 11 kwietnia 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc maj 2022 roku - w dniu 10 maja 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc czerwiec 2022 roku - w dniu 14 czerwca 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc lipiec 2022 roku - w dniu 7 lipca 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc sierpień 2022 roku - w dniu 5 sierpnia 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc wrzesień 2022 roku - w dniu 7 września 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc październik 2022 roku - w dniu 6 października 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc listopad 2022 roku - w dniu 2 listopada 2022 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc grudzień 2022 roku - w dniu 5 grudnia 2022 roku. Każdorazowo kwoty te wynosiły po 3.600 zł z czego kwota 1.200 zł stanowiła kwotę alimentów należnych na rzecz A. S. (historia rachunku k. 9, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148).

Kwoty alimentów należnych pozwanej A. S. za rok 2023 roku powód przelewał w dniach: ratę alimentacyjną za miesiąc styczeń 2023 roku - w dniu 10 stycznia 2023 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc luty 2023 roku - w dniu 8 lutego 2023 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc marzec 2023 roku - w dniu 7 marca 2023 roku, ratę alimentacyjną za miesiąc kwiecień 2023 roku - w dniu 12 kwietnia 2023 roku. Każdorazowo kwoty te wynosiły po 3.600 zł z czego kwota 1.200

zł stanowiła kwotę alimentów należnych na rzecz A. S. (historia rachunku k. 9, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 23 stycznia 2024 roku k. 147v-148).

Powód przelewał na rzecz M. S. w latach 2020 – 2022 roku również inne kwoty tytułem (...), w tym w dniu 11 maja 2020 roku kwotę 6.250 zł, w dniu 21 maja 2020 roku kwotę 452 zł, w dniu 27 maja 2020 roku kwotę 100 zł, w dniu 9 lipca 2020 roku kwotę 3.794 zł, w dniu 18 marca 2022 roku kwotę 6.400 zł i w dniu 29 marca 2022 roku kwotę 886 zł (historia rachunku k. 8-9).

Na podstawie wniosku egzekucyjnego z dnia 16 maja 2023 roku złożonego przez M. S., jako przedstawicielkę ustawową małoletniej A. S., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi B. G. wszczął przeciwko powodowi K. S. (1) postępowanie egzekucyjne dotyczące zaległości alimentacyjnej na kwotę 59.240 zł i alimentów bieżących od miesiąca czerwca 2023 roku w wysokości po 1.200 zł. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Kmp 26/23 i jest prowadzone przeciwko powodowi do dnia dzisiejszego. W jego toku wyegzekwowano od powoda na rzecz pozwanej w dniu 23 maja 2023 roku kwotę 3.229,52 zł, która została zaksięgowana do kwoty 1.200 zł na poczet alimentów bieżących, zaś w wysokości 2.029,52 zł na poczet zaległości alimentacyjnej (wniosek egzekucyjny k. 1-2, tytuł wykonawczy k. 3, karta rozliczeniowa – okładka).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej, a złożonych do akt sprawy dokumentów, dokumentów z załączonych akt komorniczych oraz na podstawie dowodu z przesłuchania stron, przy czym w imieniu strony pozwanej Sąd przesłuchał przedstawicielkę ustawową małoletniej pozwanej. Sąd nie dał jej przy tym wiary w zakresie w jakim twierdziła, że przelewy, które otrzymywała od K. S. (1) nie były należnościami alimentacyjnymi na małoletnią A. S. i pozostałe pełnoletnie dzieci jej i powoda, a były należnościami z tytułu bliżej nieokreślonego zobowiązania powoda z tytułu podziału ich majątku wspólnego i z tytułu rozpadu ich małżeństwa, jako swoista rekompensata dla niej. Okoliczności takie nie zostały bowiem przez stronę pozwaną w żadnej mierze udowodnione, a wręcz przeciwnie twierdzenia takie stoją wprost w sprzeczności z treścią wyroku rozwodowego w tych jego punktach który mówi o podziale majątku wspólnego M. i K. S. (1) bez spłat i dopłat. Co więcej, M. S. przyznała wprost w trakcie jej przesłuchania, że wszystkie kwoty otrzymane od K. S. (1) przeznaczała na utrzymanie dzieci, czym również sama zaprzeczyła swoim zeznaniom, jakoby przelew na jej rzecz tych kwoty miał inny tytuł niż alimenty. Co innego również wynika z treści jej zeznań złożonych w toku sprawy rozwodowej przed wydaniem wyroku w sprawie XII C 1526/17. Jeśli zaś chodzi o treść zeznań złożonych w sprawie w charakterze strony przez powoda K. S. (2), to - co do zasady - zostały one uznane za wiarygodne, gdyż znalazły one potwierdzenie w treści materiału dokumentarnego zgromadzonego w sprawie. Sąd uznał jednak, że nie są wiarygodne twierdzenia powoda, że świadczenia alimentacyjne za okres od kwietnia do sierpnia 2023 roku spełnił on ze znacznym wyprzedzeniem, jednak do tej części jego zeznań Sąd szczegółowo odniesie się w dalszej części uzasadnienia.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. pominął wnioski dowodowe powoda zgłoszone na stronie 8 jego pisma procesowego z dnia 16 sierpnia 2023 roku w zakresie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków: J. R., R. K., P. W. i I. T., jako pozostające bez znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, w tym z uwagi na stanowisko procesowe strony pozwanej zgłoszone w treści odpowiedzi na pozew i jako zmierzające jedynie do przedłużenia trwającego postępowania w sprawie. Tak samo i na tej samej podstawie prawnej Sąd ocenił wnioski dowodowe zgłoszone przez stronę pozwaną w treści odpowiedzi na pozew w punktach 1, 2, 5 i 5 (ponowna numeracja) i punkcie 6.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w zasadniczej części.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik

może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

W niniejszej sprawie powód upatrywał podstaw do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku rozwodowego z dnia 25 lutego 2019 roku w sprawie XII C 1526/17 w fakcie spełnienia przez niego świadczeń alimentacyjnych na rzecz A. S. przed dniem nadania w/w tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności i przed dniem złożenia wniosku egzekucyjnego procedowanego obecnie w sprawie Kmp 26/23 przez Komornika Sądowego B. G.. Twierdzenia pozwu w tym zakresie Sąd uznał za udowodnione. Powód bowiem regularnie, co miesiąc, w drodze przelewu bankowego wykonanego na rachunek bankowy przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej M. S., przelewał przez szereg lat kwotę 3.600 zł, z której kwota 1.200 zł stanowiła kwotę alimentów należnej na rzecz A. S.. Regularność tych przelewów, fakt, że ich wykonywanie powód rozpoczął jeszcze w czasie trwania postępowania rozwodowego (tytułem zabezpieczenia) i fakt, że były one wykonywane zwykle około 10-tego dnia każdego miesiąca kalendarzowego nie pozwalają w ich zakresie dokonać innej oceny prawnej i faktycznej. Co więcej, fakt otrzymywania od powoda kwoty po 3.600 zł, w tym kwot po 1.200 zł na każde z dzieci przyznała w toku postępowania rozwodowego sama M. S.. Jednocześnie, nie udowodniła ona w czasie trwania przedmiotowej sprawy istnienia jakiegokolwiek innego tytułu prawnego, który musiałby skłonić powoda do regulowania na jej rzecz – nie na rzecz jej dzieci – regularnie płatności określonych kwot z jakiegokolwiek innego tytułu. Jej twierdzenia w tym zakresie pozostały gołosłownymi, a nawet, w ocenie Sądu, zwłaszcza w zakresie konieczności przekazywania jej przez powoda jakiejś rekompensaty za rozpad ich małżeństwa w kwocie oscylującej w wysokości 200.000 zł – we współczesnym świecie - irracjonalnymi.

W tym miejscu jednak należy wskazać, że – choć tylko częściowo za okres od marca 2019 roku do kwietnia 2023 roku – powództwo podlegało oddaleniu z innego powodu. Wskazać bowiem w tym miejscu należy, że wytoczenie powództwa opozycyjnego opisanego w art. 840 k.p.c. co do zasady jest pozbawione obostrzeń co do terminu jego wytoczenia. Omawiane powództwo może być wytoczone po nadaniu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności i tylko – co istotne – tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia (zob. uzasadnienie do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2014 roku, II CSK 679/13, publikowane w Legalis; także wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8 marca 2019 roku, V ACa 617/18, publikowane w Legalis). Powództwo to jest więc niedopuszczalne w takim zakresie, w którym wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania – choćby okoliczność taka zaistniała w czasie trwania postępowania przed Sądem. Taka sytuacja – częściowo - miała miejsce w przedmiotowej sprawie, co wynika z ustalonego przez Sąd Rejonowy stanu faktycznego w sprawie. Mając na uwadze fakt, że do w dniu 23 maja 2023 roku komornik sądowy wyegzekwował od powoda kwotę 3.229,52 zł, która została zaksięgowana do kwoty 1.200 zł na poczet alimentów bieżących, zaś w wysokości 2.029,52 zł na poczet zaległości alimentacyjnej (karta rozliczeniowa ze sprawy Kmp 26/23) i przekazana wierzycielce alimentacyjnej, powód w tym zakresie (kwota 2.029,52 zł jako zaległość alimentacyjna za okres: marzec 2019 roku – kwiecień 2023 roku) tym samym utracił możliwość żądania pozbawienia spornej tytułu wykonawczego wykonalności przez Sąd.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w treści punktu 1 sentencji wyroku.

Za oddaleniem powództwa wytoczonego w przedmiotowej sprawie przez K. S. (1) w pozostałym zakresie przemawiało w ocenie Sądu kilka okoliczności, a zwłaszcza nieścisłości w jego stanowisku procesowym w sprawie. Powód wskazał bowiem, że należności alimentacyjne na rzecz małoletniej pozwanej A. S. za okres czasu od maja 2023 roku do sierpnia 2023 roku spełnił przed okresem ich wymagalności, za okres blisko 5 miesięcy. Stanowisko procesowe powoda w tym zakresie nie jest jednak dla Sądu Rejonowego jasne i jest ono dodatkowo wewnętrznie sprzeczne. Z jednej strony powód bowiem twierdzi, że świadczenie alimentacyjne na miesiąc czerwiec 2020 roku spełnił w dniu 9 czerwca 2020 roku, a za miesiąc lipiec 2020 roku w dniu 9 lipca 2020 roku (strona 2 pozwu), podczas gdy na kolejnej jego stronie wskazuje, że 1/3 kwoty 6.250 zł uiszczony w dniu 11 maja 2020 roku (nie precyzuje o jaka kwotę dokładnie chodzi) i 1/3 kwoty 425 zł uiszczony w dniu 21 maja 2020 roku (nie precyzuje o jaką kwotę dokładnie chodzi) zalicza na poczet

tych samych należności alimentacyjnych należnych A. S. – za te same miesiące. Co więcej, w dniu 21 maja 2020 roku powód przelał na rzecz M. S. nie kwotę 425 zł a kwoty 452 zł i 100 zł, a więc łącznie kwotę 552 zł. Powód nie wskazuje również dlaczego jedynie 1/3 z kwoty 425 zł zalicza na poczet należności alimentacyjnych za miesiące czerwiec i lipiec 2020 roku, a pozostałej części tej kwoty (w całości lub w 1/3) już nie. Co do pozostałych kwot powołanych na stronie 3 pozwu: kwoty 3.794 zł uiszczonej w dniu 9 lipca 2020 roku, kwoty 6.400 zł uiszczonej w dniu 18 marca 2022 roku i kwoty 886 zł uiszczonej w dniu 29 marca 2022 roku, powód już w żadnej mierze nie wskazuje dlaczego takie kwoty (w całości czy w 1/3 części) i w takich terminach przekazywał na rzecz M. S. i tytułem alimentów za jakie okresy czasu. Wypada tylko w tym miejscu wskazać, że zgodnie z twierdzeniami powoda alimenty należne na rzecz M. S. za miesiąc lipiec 2020 roku zapłacił już w dniu 9 lipca 2020 roku, choć potem w dalszej części pozwu na ich poczet zaliczał kwoty uiszczone w dniach 11 i 21 maja 2020 roku (częściowo w kwotach innych niż wykazane w historii przelewów). Tym samym fakt przelania na rzecz M. S. przez powoda kwoty 3.794 zł (co ważne - w żadnej mierze kwota ta ma się nijak ani do kwoty alimentów należnych tylko na rzecz A. S. - 1.200 zł, ani do kwoty przyjętego na siebie przez powoda zobowiązania do dobrowolnego łożenia kwot po 1.200 zł tytułem alimentów na każdą z córek). Podobnie w zakresie kwot uiszczonych przez powoda na rzecz M. S. w marcu 2022 roku nie wskazał on w żadnej mierze którą z rat alimentacyjnych spłacał za ich pomocą, wskazując jednocześnie, że ratę alimentacyjną na rzecz A. S. za miesiąc marzec 2022 roku uregulował w dniu 10 marca 2022 roku. Co bardzo ważne, w toku przedmiotowej sprawy ani przed jej wszczęciem powód nie składał pozwanej (czy też jej przedstawicielce ustawowej) żadnych oświadczeń o potrąceniu.

Wskazać przy tym należy, że w trakcie przesłuchania w charakterze strony powód wskazywał Sądowi, że jak tylko posiadał jakieś wolne środki dokonywał nadpłacenia alimentów na rzecz A. S.. Te twierdzenia powoda nie są zgodne z prawdą - w ocenie Sądu. Wypada choćby wskazać, że w okresie czasu gdy powód dokonywał przekazywania na rzecz M. S. dodatkowych kwot pieniężnych (nie uznanych za świadczenia alimentacyjne przez Sąd należne na rzecz A. S.) jego sytuacja materialna była bardzo dobra. W okresie czasu około maja 2020 roku (data przelewu alimentów to 4 maja 2020 roku) stan rachunku powoda wynosił znaczącą kwotę, i o ile pozwala na jej odczytanie Sądowi wydruk historii rachunku przedstawiony przez powoda z zamazanymi kwotami (k. 74 akt sprawy) – znacząco ponad 80.000 zł. W roku 2021 roku stan rachunku powoda często osiągał kwoty rzędu kwot sześciocyfrowych (k. 78 akt sprawy), podobnie było w 2022 roku i na początku 2023 roku (k. 82-83, k. 85 akt sprawy). Twierdzenia więc powoda, jakoby gdy tylko dysponował jakąś dodatkową, wolną kwotą pieniędzy przeznaczał ją na zapłatę alimentów na rzecz córki (czy też córek) już na przyszłość - nie są prawdziwe, gdyż w tym okresie czasu powód nie miał żadnych problemów z płynnością finansową, był człowiekiem stosunkowo dobrze sytuowanym i wszelkie płatności regulował na bieżąco. W ocenie Sądu, sytuacja faktyczna i finansowa powoda (w tym taka która wynika z historii jego rachunku bankowego) uległa zmianie w związku z powoływaniem, choć tylko pobocznie, w toku przedmiotowego postępowania, faktem wystąpienia na drogę sądową przez M. S. przeciwko K. S. (1) z pozwem o alimenty, a także z wystąpieniem przeciwko niemu z pozwami o alimenty przez jego pełnoletnie już pozostałe córki. Miało to miejsce około marca - kwietnia 2023 roku. W ocenie sądu okoliczności te pozostają nie bez znaczenia dla oceny sytuacji faktycznej, w której stan rachunku bankowego powoda z kwoty 6-cio cyfrowej na początku 2023 roku, nie pozwalał już na wyegzekwowanie od niego przez komornika sądowego w maju 2023 roku kwoty zaległości alimentacyjnej wyższej niż ustalona w przedmiotowej sprawie na kwotę niewiele ponad 2.000 zł. W ocenie Sądu również te okoliczności były bezpośrednią przyczyną zaprzestania płacenia przez powoda na bieżąco alimentów na rzecz małoletniej pozwanej A. S.. Jednak kwoty uiszczone przez niego we wcześniejszym okresie czasu nie stanowiły kwot alimentów należnych na rzecz pozwanej, a jedynie inne (zapewne) rozliczenia pomiędzy M. i K. S. (1). Bliższe ustalenia w tym zakresie pozostają jednak poza zakresem zainteresowania Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie. Powód jednak nie udowodnił, że kwoty te stanowią alimenty należne małoletniej pozwanej A. S. za okres czasu od maja 2023 roku do sierpnia 2023 roku i tym samym Sąd oddalił wytoczone przez niego powództwo w tym zakresie, orzekając jak w punkcie 2 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Wprawdzie, powód uległ pozwanej w nieznacznym jedynie zakresie, a więc to pozwana winna zwrócić na jego rzecz poniesione przez powoda koszty procesu, jednak biorąc pod uwagę charakter świadczenia, którego dotyczy kwestionowany tytuł wykonawczy, a także to, że pozwana jest osobą małoletnią, nie posiada na chwilę obecną żadnego swojego majątku i dochodów, Sąd doszedł do

przekonania, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za odstąpieniem od obciążenia strony pozwanej obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda poniesionych przez niego kosztów procesu.

Biorąc wszystko powyższe pod uwagę, orzeczono jak w treści sentencji wyroku.